

CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE BEHEER, GEHOUDEN OP 8 OKTOBER 2009 IN HET STADHUIS TE HAARLEM

Aanwezige leden en plaatsvervangende leden:

De heren Vrugt (Actiepartij), Wiersma (CDA), De Vries (Partij Spaarnestad), Van de Manakker (SP), Vreugdenhil (ChristenUnie-SGP), Aynan (PvdA) en de dames Bosma (VVD), Van Zetten (D66), De Leeuw-De Kleuver (DL), Zoon (PvdA), Kegie (PvdA), Hoffmans (GroenLinks) en De Jong (GroenLinks).

Mede aanwezig:

De heren Visser (voorzitter), Nieuwenburg (wethouder) en mevrouw Taets van Amerongen-Ingram (secretaris)

Verslag: H.A.J.M. Schellinx (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen van de voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 17.00 uur. Hij deelt mee dat de heer Van der Spoel wegens vakantie verhinderd is. Zijn plaats wordt waargenomen door de heer Vreugdenhil.

1a. Spreekrecht voor belangstellenden

De heer **Bonnema** biedt namens bewoners van de Frans Halsbuurt de voorzitter een brief met handtekeningen aan. Het betreft een oproep tot structureel overleg met de buurt inzake onder andere de Rode Loper.

De **voorzitter** zegt toe ervoor te zorgen dat de brief bij de commissieleden en het college komt.

De heer **Wiersma** vraagt of de heer Bonnema ook namens de wijkraad spreekt.

De heer **Bonnema** zegt te praten namens de bewoners, maar verklaart dat de petitie wel mede door de wijkraad is ondertekend.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Voortzetting bespreking actualiteit inzake de Voortgang besluitvorming inzake Hoogwaardig Openbaar Vervoer Westzijde Metropoolregio

De **voorzitter** geeft het woord aan wethouder Nieuwenburg ter beantwoording van de vragen die de vorige keer zijn blijven liggen.

Wethouder **Nieuwenburg** verklaart dat het college ondertussen kennis heeft genomen van de nota van GS. Het college is nog steeds van mening dat het besluit van 8 juni een goed besluit was, dat een basis had kunnen bieden voor een gang naar het rijk. Dat is sindsdien nog steeds niet gebeurd. Er worden, zegt de wethouder, in het besluit een groot aantal voorstellen gedaan om de bereikbaarheid van Haarlem te verbeteren. Hoewel de ontstane discussie met GS dit wel doet vermoeden, gaat het hierbij niet alleen om een tunnel voor de Spaarnepassage. Hij constateert dat een groot aantal van de beschikbare middelen ingezet worden in de metropoolregio, en Haarlem maakt deel uit van die metropoolregio. De gemeente gaat de komende tijd met de provincie samenwerken aan goede voorstellen om de regionale bereikbaarheid middels het netwerk van

HOV te verbeteren. Hij wijst erop dat indien je als stad een ultimatum besluit neemt over de aanleg van een tunnel in de binnenstad, je er zeker van moet zijn dat hij er ook kan komen. Dat was hier niet het geval, zegt de wethouder. Hij wijst daarbij op de forse bezuinigingen waartoe de rijksoverheid zich genoodzaakt ziet, en ook de financiële positie van de gemeente staat stevig onder druk.

Mevrouw **Bosma** merkt op dat de wethouder niet ingaat op de herprioritering van de Extra Investeringsimpuls. Zij vraagt zich af in hoeverre commissie en college hier specifiek in wensen te gaan op de nota van GS.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat hij dit in zekere zin wel gedaan heeft. Hij verklaart dat er een voorstel aan GS is gedaan om de middelen die er zijn voor versterking van het HOV-netwerk te reserveren, en het gemeentebestuur van Haarlem zal weer met voorstellen komen om verbetering van de bereikbaarheid op de agenda te krijgen. We doen dat wat ons betreft ook samen met de provincie Noord-Holland, in metropoolregioverband, zegt de wethouder.

De heer **Wiersma** vraagt of de wethouder hier bedoelt: inclusief een tunnel.

Wethouder **Nieuwenburg** stelt dat het hier om het netwerk van bereikbaarheid voor de hele metropoolregio gaat.

Mevrouw **Bosma** merkt op dat er als belangrijke conclusie in de nota van GS staat dat Haarlem geen keuze heeft gemaakt met betrekking tot de Spaarnepassage en dat daardoor het belangrijkste knelpunt in Haarlem niet wordt opgelost. De bereikbaarheid van Haarlem komt hierdoor verder onder druk te staan. Het voorstel in de nota is daarom het resterende deel van de eerdere reservering van 104 miljoen te laten vervallen. In het voorjaar 2010 worden er voor het MRA-net prioriteiten ontwikkeld. Daarbij is expliciet aangegeven dat de projecten in de categorie 2 (HOV HaarlemNoord-CS en Haarlem Zuid/Schiphol) niet als schakels gezien worden waarin op dit moment grootschalige investeringen zijn te verwachten. Dat wil zeggen dat het voorstel is om juist de investeringen waar de wethouder op doelt expliciet uit te sluiten, aldus mevrouw Bosma. Het vertrouwen ontbreekt, zegt zij, dat Haarlem politieke keuzes wil maken om mee te doen in de realisatie van het MRA-netwerk van HOV.

Mevrouw **Hoffmans** vult bij interruptie aan dat in de nota ook staat dat het niet oplossen van het grootste knelpunt (de Spaarnepassage) een van de redenen is waarom grootschalige investeringen in Haarlem niet voor de hand liggen.

Mevrouw **Bosma** vraagt welke stappen het college bereid is te nemen om te zorgen dat de resterende 100 miljoen euro niet aan Haarlem voorbijgaat. Zij begrijpt dat de wethouder nog steeds vindt dat er met het Rijk gesproken moet worden over eventuele gelden die ingezet kunnen worden voor het HOV-netwerk. Hoe gaat het college om met de belemmering die de gedeputeerde in dezen blijkbaar ziet, vraagt zij. Verder herinnert zij eraan dat Haarlem vindt dat op termijn de Zuidtangent een lightrailverbinding zou moeten worden, dus dat er een vrije baan moet zijn. Ook dat vraagt om een ongestoorde Spaarnepassage, stelt mevrouw Bosma. Is het college bereid dit bij de provincie te onderschrijven?

Mevrouw **Van Zetten** herhaalt dat Haarlem door geen besluit te nemen over de Spaarneverbinding zich heeft gepositioneerd als de zwakste schakel in de regio. Zij ziet dit als de enige reden waarom die 100 miljoen euro nog tot het voorjaar gereserveerd blijft, om zo de gemeente via een omweg toch nog een kans te geven een sterkere schakel te worden. Eigenlijk is het een soort lokaas voor het college, zegt zij, maar de wethouder laat dit helemaal lopen. Aan wat voor plannen denkt de wethouder als hij het heeft over 'werken voor de bereikbaarheid in de regio'?

De heer **Van de Manakker** verklaart dat ook een korte tunnel slechts een fragment van de problemen zou oplossen. De SP blijft tegen een tunnel, en houdt vast aan het oude besluit. Zo'n tunnel hoort in deze stad niet thuis, verklaart hij.

Ook mevrouw **De Leeuw** verklaart dat zelfs met een korte tunnel er nog een heleboel knelpunten over zouden blijven. Laten we dan ook eerst daar maar onze schouders onder zetten, zegt zij.

De heer **De Vries** stelt dat het college zich nooit goed gerealiseerd heeft dat de voorgeschotelde 100 miljoen euro al vanaf het begin wel degelijk door de gedeputeerde was geormerkt. Dat neemt niet weg, zegt hij, dat Partij Spaarnestad de huidige opstelling van het college kan waarderen.

Mevrouw **Zoon** spreekt van een vreemde discussie. Zij stelt dat er eerder een gedegen en weloverwogen besluit is genomen. Het is van belang, zegt zij, dat de gemeente met de provincie in gesprek blijft, en dat de wethouder bereid is om ook met het Rijk te praten.

Mevrouw **Hoffmans** legt uit dat het hier een vreemde discussie betreft, omdat de wethouder de raad er destijds van overtuigd heeft dat de provincie zich in het besluit zou kunnen vinden, en bereid zou zijn om op basis van dat besluit met de gemeente Haarlem naar het Rijk te gaan. De wethouder verklaarde destijds dat dit geen problemen zou geven. Nu blijkt dat het wel problemen geeft, en dat de provincie op basis van het liggende besluit niet met Haarlem naar het Rijk wil gaan.

Mevrouw **Bosma** vult hierop aan dat de gedeputeerde expliciet heeft gezegd dat zij nu een belemmering ziet om met Haarlem naar het Rijk te gaan. En zonder de gedeputeerde, zegt mevrouw Bosma, komt de wethouder niet verder dan de portier.

Mevrouw **Zoon** stelt dat de gemeente Haarlem wel degelijk nog met de provincie in gesprek is. De deur van de provincie staat nog open, zegt zij.

Maar, repliceert mevrouw **Hoffmans**, de deur van de gedeputeerde niet.

Mevrouw **Bosma** zegt dat zij van haar kant hier over zaken spreekt die zij rechtstreeks van de gedeputeerde heeft vernomen. Het feit dat Haarlem geen keuzes maakt, vormt voor haar een belemmering om naar het rijk te stappen.

Mevrouw **Zoon** herhaalt dat er een gezamenlijk besluit is genomen en dat de gemeente met de provincie in gesprek blijft over HOV (met name over vertramming) en een goede aansluiting van Haarlem op de regio. We kijken daarbij veel breder dan alleen maar naar dat stukje van de Spaarnepassage, zegt zij, ook omdat het, mede vanwege de slechte financiële positie van de stad, wel erg onduidelijk is waar de benodigde 200 miljoen extra voor een tunnel vandaan zou moeten komen.

Mevrouw **Bosma** stelt dat juist hiervoor de gemeente samen met de provincie naar het Rijk zou moeten stappen. Dan kan het zijn dat het Rijk zegt dat het geld er niet is, maar dan is dat tenminste helder. Bovendien stelt zij nogmaals dat vertramming en lightrail op termijn om een vrije baan en een ongestoorde Spaarnepassage vragen.

Daar is mevrouw **Zoon** het helemaal mee eens.

Maar dan gaan we ook naar de provincie om die 100 miljoen voor de Spaarnepassage te oormerken, zegt mevrouw **Bosma**.

Mevrouw **Zoon** vindt het prima.

Gezien het standpunt van de fractie, zegt de heer **Vrugt**, zal het niemand verbazen dat de Actiepartij niet rouwig is om het definitief afblazen van het potje dat de provincie al zo lang voor een tunnel op de plank had laten liggen. Hij spreekt de hoop uit dat het geld nu gebruikt zal worden voor een ov-project in de provincie dat echt iets toevoegt aan het bestaande netwerk. De heer Vrugt noemt het pijnlijk te moeten zien hoe de portefeuillehouder als enige nog in een soort para-universum verbleef met het idee dat de 104 miljoen euro niet geormerkt zou zijn. Op zuiver bestuurlijk-politiek niveau kan de fractie zich daarom wel vinden in de verontwaardiging van mede-oppositiepartijen over de aderlating die de geloofwaardigheid van de wethouder op dit dossier over zich heeft afgeroepen. Maar uit pragmatisch oogpunt en gericht op het eindresultaat

kan de fractie het alleen maar toejuichen als uiteindelijk de juiste ov-netwerken naar forenzengebieden IJmond en Schiphol/Zuidas zullen worden gerealiseerd. De Actiepartij hoopt daarbij enkel dat vroeg of laat die tunnel niet weer komt bovendrijven. Hij stelt tenslotte dat naast die van de portefeuillehouder ook de geloofwaardigheid van de coalitiegenoten PvdA, SP en VVD ernstig in het geding is, terwijl de positie van D66 hem niet geheel duidelijk is.

Mevrouw **Van Zetten** licht toe dat D66 indertijd de lange tunnel een onzinnig plan vond. Aan de andere kant is de fractie altijd heel erg voor lightrail geweest, en was het duidelijk dat het provinciale geld voor een tunnel geoormerkt was. D66 kon zich daarom wel vinden in de oplossing die werd aangedragen, het Zuider Buitenspaarne.

De heer **Vrugt** vindt dat D66 zich dan wel makkelijk laat aanpraten dat de Spaarnepassage volgens GS het knelpunt is waar alles aan opgehangen moet worden.

Mevrouw **Van Zetten** wijst erop dat er twee jaar lang onderzoek is gepleegd.

De heer **Vrugt** zegt het toch anders te zien. Hij eindigt zijn betoog met het uitspreken van de hoop op een verstandig besluit in de Provinciale Staten bij de daar aanwezige fracties. Ondanks danwel dankzij de opmerkelijke houding van het Haarlems college, aldus de heer Vrugt.

Mevrouw **Hoffmans** constateert dat de wethouder blijft volhouden dat de 104 miljoen euro niet geoormerkt was, en van mening blijft dat de raad een goed besluit heeft genomen. Maar de basis voor dat besluit (het samen optrekken met de provincie) is er niet meer, zegt zij. Het argument 'bezuinigingen vanuit het Rijk' noemt zij een non-argument. Duidelijk kiezen voor een tunnel had de kans op een rijksbijdrage alleen groter en zeker niet kleiner gemaakt, ook als uiteindelijk zou blijken dat het geld er niet is en er dus geen tunnel kan komen.

Mevrouw **Zoon** vraagt of GroenLinks de keuze voor de tunnel dus volledig van het wel of niet beschikbaar zijn van het geld laat hangen.

Mevrouw **Hoffmans** stelt dat GroenLinks wel de keuze voor een tunnel maakt. Maar op het moment dat er daarvoor geen geld is van het Rijk, komt er een nieuwe situatie, zegt zij.

De heer **Vrugt** verklaart dat er hoe dan ook toch ook een behoorlijk aantal miljoenen vanuit Haarlem bijgelegd zou moeten worden. Waar komen die dan vandaan?

Mevrouw **Hoffmans** zegt dat als Haarlem voor een tunnel kiest, de gemeente alle zeilen bij moet zetten om dat ook te realiseren. Daarbij is 18 miljoen een bedrag van een heel andere orde dan 200 miljoen, verklaart zij.

Mevrouw **Zoon** zegt dat het glashelder is dat die 18 miljoen euro er niet is. Wat wil GroenLinks in dat geval dan laten gaan uit de begroting? Waar wil de fractie die keuze maken?

Mevrouw **Hoffmans** stelt dat zo'n keuze op dat moment gemaakt zal moeten worden. De tunnel heeft voor GroenLinks een hoge prioriteit.

Maar ten koste waarvan? vraagt mevrouw **Zoon**.

Mevrouw **Hoffmans** antwoordt dat ze dit hier nu niet zo kan oplepelen.

Mevrouw **Zoon** stelt dat als de PvdA zo'n bedrag moet ophoesten, er vooruitgekeken wordt en er keuzes gemaakt worden.

Mevrouw **Bosma** zegt begrepen te hebben dat de PvdA een voorstander is van de lange tunnel. Hoe denkt de fractie dit te financieren?

Mevrouw **Zoon** antwoordt dat dit een kwestie is van visie.

Mevrouw **Bosma** noemt het heugelijk dat uiteindelijk het debat dan toch nog op visie uitkomt.

De heer **Vrugt** merkt op dat GroenLinks de vraag naar waar die 18 miljoen euro vandaan moet komen dus maar voor zich uitschuift. Dat heeft niks te maken met vooruitzien, zeker niet in de huidige economische tijden, aldus de Actiepartij.

Mevrouw **Hoffmans** antwoordt dat er geen sprake is van vooruitschuiven, maar van keuzes maken op het moment dat daar om gevraagd wordt. De volgorde van besluiten is duidelijk, stelt zij. Eerst besluit de raad of een tunnel wenselijk is. Is dat het geval, dan wordt onderzocht of hiervoor een rijksbijdrage verkregen kan worden, aangevuld met het beschikbare geld van de

provincie. En tenslotte kan er dan gekeken worden hoeveel geld daar vanuit de gemeente zelf nog bij moet, en waar dat vandaan kan komen.

De huidige zware financiële tijden, vervolgt mevrouw Hoffmans, zijn een reden te meer om juist met hele heldere besluiten vanuit de gemeenteraad richting Rijk te gaan voor subsidie. Zij vraagt de wethouder in dit licht of hij nog hoop heeft op de gereserveerde 100 miljoen van de provincie. Is het college nog steeds voorstander van een middellange tunnel? Gelooft het college dat praten met het Rijk zin heeft zonder steun van de provincie en zonder ondubbelzinnig raadsbesluit? Tenslotte vraagt zij wanneer de wethouder een gesprek heeft met de gedeputeerde.

De heer **Wiersma** vraagt namens het CDA wanneer en met wie de wethouder naar Den Haag gaat, en wanneer hij denkt de raad hiervan verslag te doen. Verder denkt hij dat het van wezenlijk bestuurlijk belang is dat het college goed duidelijk maakt waar het precies staat, hoe het college zich gaat inspannen, en wat uiteindelijk de gevolgen van het genomen besluit zullen zijn.

De heer **Vreugdenhil** verklaart dat de ChristeUnie-SGP zich tot op heden in deze discussie altijd achter het college heeft gesteld. De fractie stelt dat het door de studie van de afgelopen jaren in ieder geval duidelijk is geworden dat er geen maatschappelijk draagvlak is om op korte termijn een tunnel ten behoeve van de Spaarnepassage aan te leggen. De huidige recessie maakt dit er niet makkelijker op. Hij vraagt of de wethouder een mogelijkheid ziet dat de gereserveerde 100 miljoen euro bijvoorbeeld voor een Mariatunnel wordt aangewend. Hij wijst nogmaals op het belang van draagvlak en stelt dat de gemeente erbij gebaat is de hele bevolking achter één oplossing te krijgen.

Reactie van de wethouder:

Wethouder **Nieuwenburg** verklaart dat het college de mening is toegedaan dat de studie wel degelijk resultaat heeft opgeleverd, met name in het gelegde accent op het totale netwerk en de bereikbaarheid in groot perspectief. Het college betreurt het dat het in de staart van de studie uiteindelijk maar om een relatief klein aspect gaat, namelijk die Spaarnepassage. In relatie tot het Rijk noemt de wethouder het essentieel dat de investeringsstrategie gericht is op het hele netwerk. De wethouder vindt het jammer dat de gedeputeerde op basis van een goede studie, met uitkomsten, niet naar Den Haag gaat. Bovendien ligt er toch een besluit van de gemeente Haarlem, zegt hij, waarin we haar oproepen dat samen te doen. Zij doet dat niet, vervolgt de wethouder, en dat betekent dat de zaken blijven hangen. Toch wijst hij op het belang en de noodzaak om samen met de provincie naar Den Haag te gaan.

Mevrouw **Hoffmans** vraagt of het niet eens tijd wordt dat het college ook de hand in eigen boezem steekt, in plaats van de hele tijd maar naar de gedeputeerde te wijzen. Zij vraagt de wethouder te erkennen dat het liggende besluit geen basis is voor de gedeputeerde om naar het Rijk te gaan.

Wethouder **Nieuwenburg** stelt dat er met het plan van een netwerk waar de Spaarnepassage onderdeel van uitmaakt wel degelijk naar het Rijk gegaan kan worden. Hij herhaalt het te betreuren dat de gedeputeerde dit niet doet, maar constateert dat er 100 miljoen euro beschikbaar blijft voor de versterking van het netwerk. En daar wil de gemeente goede suggesties voor doen, want het is een misvatting dat de Spaarnepassage alleen het knelpunt is. De wethouder verklaart op zich geen belemmering te zien om met mevrouw Post naar Den Haag te gaan, maar, zo zegt hij, daar zijn twee partijen voor nodig.

Mevrouw **Hoffmans** vraagt wat de wethouder aan die patstelling gaat doen.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat de gedeputeerde hierin zelf een keuze moet maken.

Mevrouw **Hoffmans** stelt dat er voor Haarlem een groot belang op het spel staat. Maar op basis van het liggende besluit gaat de gedeputeerde niet mee. Laat de wethouder het daar dan bij?

Wethouder **Nieuwenburg** blijft bij zijn standpunt dat hij graag met de gedeputeerde verder praat over versterking van het HOV. Hij constateert dat de gedeputeerde dat niet wil. Het college wil

graag dat de gedeputeerde met het liggende besluit naar Den Haag gaat. Het is de keuze van de gedeputeerde om dat niet te doen, zegt de wethouder. Er is een voortdurend verleiden nodig, vervolgt hij, om ervoor te zorgen met een verhaal te komen dat interessant is voor de stad, voor de provincie en voor de regio. Door de discussie te verengen tot alleen een Spaarnepassage maakt ook de gedeputeerde het zichzelf alleen maar moeilijk, zegt de wethouder.

De heer **De Vries** vindt dat de wethouder zich hier volwassen opstelt. Waarom heeft hij dat ook twee jaar geleden niet gedaan, vraagt de heer De Vries, en toen al de gedeputeerde duidelijk gemaakt dat Haarlem van zijn geormerk niet gediend was, en een bredere studie wenste. Wethouder **Nieuwenburg** herhaalt dat de gedeputeerde had kunnen besluiten om met de liggende brede studie over bereikbaarheid van deze regio, waar de Spaarnepassage deel van uitmaakt, naar het Rijk te gaan. Het is de keuze van de gedeputeerde om daarmee niet naar zijn Staten te gaan.

Mevrouw **Van Zetten** stelt dat zij de wethouder nog steeds niet heeft gehoord over de nota van GS waarin duidelijk beargumenteerd staat waarom men tot bepaalde keuzes komt.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat hij naar zijn mening wel is ingegaan op de besluiten van GS: wat men wil met de gereserveerde middelen en hoe men aankijkt tegen de versterking van het netwerk. Daar moet Haarlem op inzetten en dat moet de gemeente ondersteunen, stelt hij.

Mevrouw **Hoffmans** stelt bij interruptie dat mevrouw Post het college nadrukkelijk heeft verleid door – weliswaar via de krant – nadrukkelijk toch nog een laatste opening te bieden om alsnog een kans te maken op de 104 miljoen. Waarom pakt het college die verleiding niet op?

Wethouder **Nieuwenburg** stelt dat ook omgekeerd de gedeputeerde de verleiding uit de richting van het college niet oppikt.

Mevrouw **Hoffmans** zegt dat de gedeputeerde degene is met het geld dat Haarlem zo graag wil.

Wethouder **Nieuwenburg** verklaart dat het college het van zorgvuldig en goed bestuur vindt getuigen om de inwoners van deze stad met realistische en uitvoerbare plannen te confronteren. Dat is een bestuurlijke keuze die het college maakt. Dat realisme zit vooral ook in een solide financiële dekking.

De heer **Vrugt** zegt nu pas, met terugwerkende kracht, van de wethouder te horen dat het onzin is geweest om alleen maar die Spaarnepassage te onderzoeken. Hij vindt dit opmerkelijk, want de hele studie is daar toch wel degelijk aan opgehangen geweest.

Mevrouw **Bosma** stelt dat het vermijden van de geormerkte tunnel als gevolg heeft dat de rest van de projecten, die Haarlem ook van belang vindt, door de besluiteloosheid van de gemeente niet meer op de besluitenlijst voorkomen. Dat spreekt glashelder uit de nota, zegt zij. Wat gaat het college hieraan doen?

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat binnen het MRA-netwerk overal naar knelpunten wordt gekeken. Het komt er het komende half jaar op aan om met de partners in de metropoolregio die knelpunten in kaart te brengen en te prioriteren. Haarlem zit daarbij aan tafel en werkt daarin mee, aldus de wethouder.

Mevrouw **Bosma** wijst erop dat de nota klare taal spreekt: Haarlem wordt in feite niet meer gezien als een schakel waar dit soort grootschalige investeringen in gedaan worden. Zij zou graag van de wethouder horen dat deze haar bezorgdheid hierover deelt.

Wethouder **Nieuwenburg** verklaart dat het college die bezorgdheid natuurlijk deelt. Daarom zijn de inspanningen ook gericht op verbetering van de ontsluiting, ook richting de IJmond, zodat er sprake is van een netwerk, en een goed verhaal voor het aantrekken van investeringen.

Mevrouw **Van Zetten** vraagt welke knelpunten die Haarlem direct raken de wethouder denkt aan te dragen.

Wethouder **Nieuwenburg** noemt als een belangrijk knelpunt de verbinding richting het station. Ook de stationspassage is een belangrijk knelpunt. De wethouder geeft vervolgens aan dat het onlangs gestarte vertrammingsonderzoek tot een aantal oplossingen zou kunnen leiden.

De **voorzitter** vraagt de wethouder nog in het kort een aantal van de resterende vragen te beantwoorden.

Wethouder **Nieuwenburg** stelt in reactie op de vraag van de heer Vreugdenhil naar het mogelijke passen van een Mariatunnel dat het antwoord hierop, ook in het licht van het liggende besluit, bevestigend is. Hij wijst daarbij ook op andere gaande studies, zoals de studie Oostradiaal, en stelt dat het heel goed zou kunnen dat hieruit voortvloeiende verbindingen ineens weer een hele andere druk gaan leggen op het netwerk voor de weginfrastructuur.

Mevrouw **Van Zetten** protesteert dat al dat soort andere projecten natuurlijk ook allemaal geld gaan kosten, en waarom het college dan niet gewoon eerst eens begint met kiezen voor een Spaarnepassage alvorens ook nog een op een heleboel andere plekken in Haarlem onder de grond te gaan.

Wethouder **Nieuwenburg** verklaart dat de analyse van de knelpunten niet alleen zit in de grootte van de bedragen die nodig zijn om die knelpunten op te lossen, maar vaak ook in hele praktische problemen die met kleine budgetten weggehaald kunnen worden. Daar gaat het onderzoek voor de komende tijd over, zegt wethouder Nieuwenburg, hoe met heel veel kleine maatregelen vanuit een netwerkgedachte tot een veel effectievere ontsluiting te komen in deze hele regio.

De **voorzitter** vraagt tenslotte wanneer de wethouder een gesprek heeft met de gedeputeerde en wanneer hij denkt naar Den Haag te gaan.

Wethouder **Nieuwenburg** herhaalt dat er voor een afspraak twee partijen nodig zijn. Hij zegt dat er voortdurend afspraken zijn met de gedeputeerde in het kader van het provinciaal verkeers- en vervoerbeleid.

Maar wanneer wordt er weer gesproken over de 100 miljoen? vraagt mevrouw **Hoffmans**.

Dat weet wethouder **Nieuwenburg** zo niet te zeggen. Maar er zijn gesprekken, en de wethouder doet zijn best hiervoor in zijn agenda tijd vrij te maken. Hij spreekt de wens uit dat de gedeputeerde dat ook doet.

Mevrouw **Hoffmans** herhaalt dat zij wil weten wanneer de wethouder een gesprek heeft met de gedeputeerde om die 100 miljoen voor Haarlem te behouden.

Dat gebeurt hoe dan ook de komende tijd, zegt wethouder **Nieuwenburg**, in het kader van de netwerkanalyse waarin de gemeente met het provinciebestuur moet samenwerken. Want ook de provincie zit in de metropoolregio.

Mevrouw **Hoffmans** vraagt de wethouder om een terugkoppeling van de resultaten van dit overleg.

Wethouder **Nieuwenburg** verklaart dat de volledige knelpuntanalyse over een paar maanden op tafel komt.

Mevrouw **Van Zetten** vraagt of dat na of voor de verkiezingen zal zijn.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat Haarlem een partner in de metropoolregio is, en dat de agenda gezamenlijk wordt opgesteld.

10. Sluiting

De **voorzitter** dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit om 18.05 uur de vergadering.